

Jaroslav Seifert

Ty, lásko,
pozdravena buď

VYŠEHRA D

**Kniha vychází
v roce 80. výročí založení
nakladatelství Vyšehrad
| 1934–2014 |**

Copyright © Jaroslav Seifert 1979, dědicové 2014
Illustrations © Pavel Sukdolák 2014

ISBN 978-80-7429-467-9

BÁSEŇ NEJPOKORNĚJŠÍ

Na hoře vysoké a klonící se k městu
stoje s rukama rozpjatýma,
jsem jako prorok, který ukazuje cestu
a chudým věští slavný zítřek jejich,
jsem mudrc, který radí v beznadějích,
v své ruce drže květ, jenž nikdy neuvadne,
jsem ten, jenž v revoluci střelí první,
jsem ale také ten, jenž první padne
a který první přiklekne, by zavázal raněným
rány,
zázračný jako Bůh
a mocný jako Bůh,
jsem víc,
jsem ještě mnohem víc,
a přece nejsem nic
než milosti zástupů pokorně odevzdaný
básník
Jaroslav Seifert.

PÍSEŇ

Bílým šátkem mává,
kdo se loučí,
každého dne se něco končí,
něco překrásného se končí.

Poštovní holub křídly o vzduch bije,
vraceje se domů;
s nadějí i bez naděje
věčně se vracíme domů.

Setři si slzy
a usměj se uplakanýma očima,
každého dne se něco počíná,
něco překrásného se počíná.

STOKRÁT NIC

Snad ještě jednou mě poblázní
váš úsměv

 a na pelest mi usednou
matka Bolest a přítelkyně Láska,
obě dvě vzdychky najednou.

Snad ještě jednou mě poblázní
hlas polnice
a střelným prachem budou mi vonět vlasy,
až půjdu jako spadlý z měsíce.

Snad ještě jednou mě poblázní
polibek:
 jak plamen v lucerně neochotné
se zachvějí,
až se mé tváře dotkne.

To bude však jen vítr na mých rtech
a marně tentokrát
budu chtít rukou zachytit
nehmatatelný jeho šat.

ROZHOVOR

Líbal jsi mne na čelo či ústa,
nevím,
– zaslechla jsem jenom sladký hlas
a tma hustá
obklopila úžas polekaných řas.

Na čelo jsem políbil tě v spěchu,
neboť omámila mne
vůně tvého proudícího dechu,
ale nevím,

– zaslechl jsem jenom sladký hlas
a tma hustá
obklopila úžas polekaných řas,
líbalas mne na čelo či ústa?

MODELKA

Už aby mě zabalili do houně
a odnesli zas do ateliéru
k teplým kamnům.
A nalili do mě horký punč.

Stojím tu ve sněhu nahá,
jen aby Mistr Hynais
mohl přesně zachytit
odstín mrazem zmodralého těla
na obraze Zimy.

Dlouho prý hledal rusovlásku,
jako jsem já,
s břidlicově modrýma očima.
Kdybych byla jako havran
a oči měla červené jako myš,
nebyla bych tu stála.

A nebyl by mě tu oblékal
do průsvitné drapérie.
Tak pomalu, jako schválně.
Jednou, aby se rýsovala jen prsa,
mám pěkná,

podruhé, aby zas bylo vidět stehna
s husí kůží.

Pokaždé pan profesor zvolna odstoupí,
pak zřasí látku jinak
a já tu mrznu dál.

Dělej, ty starý blázne!
Ty máš zimní boty a kožich,
a já tu stojím nahá
v slabém průsvitném hadru.

Na zádech bych ten mráz vydržela,
ale vítr fouká proti mně
a tady vpředu mám dva kusy ledu
a ještě jako by mě někdo do bradavek
píchal špendlíkem.

Co ty vlastně víš
o ženském těle?
Ženské jsou choulostivé na břicho,
a když nastydnou odspodu,
bývá to malér na hodně dlouho.

Kašlu na tvůj obraz,
kašlu na budoár královské lóže.
Mám pro umění zmrznout?
Kašlu na Národní divadlo!

Ty budeš mít slávu,
a já zápal plic.
Na to se dost rádo umírá
a dost často, abys věděl.

Nepřemýšlej a maluj,
nebo ti tu paletu vyrazím
a rozdupu na sněhu.

Že nejsem ještě dost fialová?
Ale že mi zuby cvakají
jako kostlivci na pimprlovém divadle,
to ti nestačí?

Jen jsi měl zůstat v té Paříži!
Ani poslední holka z ulice
by ti takhle nestála.
A že jsou tam všelijaké coury
ochotné ke všemu.

Už aby přišli s tou houní,
s tou drsnou, ale teplou houní,
už aby jen zas přišli.

KORÁLOVÉ NÁUŠNICE

Všechno, co už od nás odchází
a propadá se do minula,
poztrácí cestou mnohé
ze svých vlastností.
Zlo bledne, hřích je zapomenut,
víno kysne
a polibky, které utkvěly pod nebem,
promění se v píseň.

Když jsem zatoužil po tvém objetí,
vymýšlel jsem verše.
Chodil jsem po pokoji tam a sem
a říkal je do prázdného okna.
Ach, ty verše!
Nebyly příliš moudré,
ale byly plné neodbytné touhy
a vášnivých slov.

Tiskla jsi mi dlaní ústa,
abych mlčel,
a urputně jsi bránila
svá překvapená ouška
a já už bloudil špičkou jazyka
v jejich růžových záhybech
jako v bludišti.

Spával jsem na tvém srdci
a nenasytně vdechoval vůni
horké pleti.
Sny, které se kradou potají
a zmocňují se spáče ve tmě,
měly barvu tvých očí.
Byly modré.
A na mé čelo zvolna kanuly
zamžené korály tvých náušnic
jako kapky pečetního vosku.

Když položím dnes do dlaní
svou starou tvář,
pod prsty zřetelně nahmatám
obrys vlastní lebky.
Nikdy jsem na ni nemyslel,
ani hlavu do dlaní jsem nekladl.
Neměl jsem proč.

A strašná touha být,
třeba bez radosti, třeba bez naděje,
připíná neustále černá křídla
strachu z nebytí.

Ale až umřu doopravdy,
i z ticha hlíny
ještě zavzlyká tvým krokům vstříc
má láska.

OBSAH

Báseň nejpokornější	/ 7
Píseň	/ 8
Stokrát nic	/ 9
Rozhovor	/ 10
Verše o růži	/ 11
Až jednou	/ 13
Svatební píseň	/ 14
Ruce	/ 15
Píseň o rodné zemi	/ 16
Růžová	/ 17
Ruce Venušiny	/ 18
Čtenářka veršů	/ 20
Píseň o pruhovaných peřinách	/ 22
Píseň o pomněnce	/ 23
Komediantský vůz	/ 24
Kohoutí sonet	/ 26
Jarní apostrofa	/ 27
Jarní den	/ 28
Jaro v rybářské síti	/ 30
Jaro, sbohem	/ 31
Píseň o lásce	/ 32
Domek ve psím víně	/ 33
První sny dívek...	/ 38
Ta, které šeptáš do ucha...	/ 39

Jestliže luna...	/ 43
Bylo mi čtrnáct...	/ 44
Píseň o rozpuštěných vlasech	/ 45
Šly dvě a dvě...	/ 46
Píseň o smetí	/ 48
Se srdcem tlukoucím...	/ 49
Píseň o zrcadle	/ 50
Jednou jsem přiběhl za otcem...	/ 52
Píseň o malých dívkách	/ 54
Píseň o ženách	/ 55
Královský letohrádek	/ 57
Ostrov štvanice	/ 58
Kostra velryby	/ 60
Bazilika svatého Jiří	/ 62
U zlaté studně	/ 63
Ani mramorová věž v Pise...	/ 65
Kdysi a kdesi jsem poslouchával...	/ 66
V zimě nám vypínali občas...	/ 67
Taneční písně	/ 68
Říkáte-li veršům také zpěv...	/ 70
Ptáte se, co dovedou ještě ženy?	/ 71
Škoda že snali...	/ 72
Modelka	/ 73
Korálové náušnice	/ 76

EDICE
verše
SVAZEK
(44)

Jaroslav Seifert **Ty, lásko, pozdravena bud!**

Ilustrace na vazbě Pavel Sukdolák
Typografie Vladimír Verner
Vydalo nakladatelství Vyšehrad, spol. s r. o.,
v Praze roku 2014 jako svou 1258. publikaci
Vydání ve Vyšehradu první
0,93 AA. Stran 88
Redigovala Blanka Koutská
Odpovědná redaktorka Marie Válková
Vytiskla Těšínská tiskárna, a. s.
Doporučená cena 168 Kč

Nakladatelství Vyšehrad, spol. s r. o.
Praha 3, Víta Nejedlého 15
e-mail: info@ivysehrad.cz
www.ivysehrad.cz

ISBN 978-80-7429-467-9